

Αλέξιος Α' Κομνηνός

ΦΑΤΜΕ ΧΑΛΗΛ ΜΠΑΣΗ ΕΜΙΝ Β'4

ΑΛΕΞΙΟΣ Α' ΚΟΜΝΗΝΟΣ

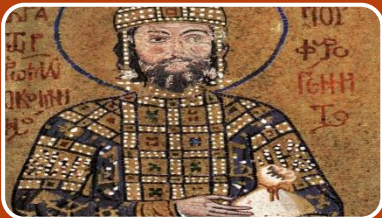
Ο Αλέξιος Α' Κομνηνός ήταν αυτοκράτορας της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας από το 1081 ως το 1118. Εξέχουσα στρατιωτική και πολιτική μορφή, ήταν ο ουσιαστικός θεμελιωτής της δυναστείας των Κομνηνών, μιας από τις ενδοξότερες της βυζαντινής ιστορίας.

Οικογένεια

Από τον γάμο του με την Ειρήνη Δούκα, ο Αλέξιος απέκτησε τα εξής παιδιά:

Άννα Κομνηνή

Ιωάννης Β' Κομνηνός

Ισαάκιος Κομνηνός

Ζωή Κομνηνή.

Μαρία Κομνηνή

Θεοδώρα Κομνηνή

Ευδοκία Κομνηνή

Ανδρόνικος Κομνηνός

Άνοδος στο Θρόνο

- ▶ Καταγόταν από την μεγάλη αριστοκρατική στρατιωτική οικογένεια των Κομνηνών, που κατείχε μεγάλες εκτάσεις στην Κασταμώνα της Παφλαγονίας. Επί Μιχαήλ Ζ' στάλθηκε ως στρατηγός αυτοκράτορας στην Μικρά Ασία. Το 1078 ορίστηκε αρχηγός του στρατού της Δύσης από τον αυτοκράτορα Νικηφόρο Γ' Βοτανειάτη. Οι μεγαλύτερες επιτυχίες του ήταν η νίκη και σύλληψη πρώτα του Νικηφόρου Βρυέννιου και αργότερα του Νικηφόρου Βασιλάκιου.

Οικονομικά και διοικητικά μέτρα

Ως αυτοκράτορας ο Αλέξιος προσπάθησε να συγκρατήσει τις φυγόκεντρες δυνάμεις των τοπικών αρχόντων στις επαρχίες, να εξυγιάνει αναζωογονήσει την οικονομία και το εμπόριο αλλά και να σταματήσει το κατρακύλισμα του βυζαντινού νομίσματος. Η κοπή του υποτιμημένου σε μεγάλο βαθμό σόλιδου σταμάτησε και ένα καινούριο χρυσό νόμισμα κόπηκε, το υπέρπυρον.

Εξωτερικές απειλές τα πρώτα χρόνια

Για να αντιμετωπίσει τους Νορμανδους ο Αλέξιος αναγκάστηκε να ζητήσει την βοήθεια των Βενετών παραχωρώντας τους αποκλειστικά οικονομικά προνόμια. Οι Βενετοί καταναυμάχησαν τον στόλο των Νορμανδών αλλά ο Αλέξιος ηττήθηκε κατά κράτος στο Δυρράχιο. Στη συνέχεια όμως, μετά την επιστροφή του Ροβέρτου στην Σικελία λόγω εσωτερικών προβλημάτων, νίκησε τους Νορμανδούς στην Λάρισα και ανακατέλαβε την Καστοριά.

Μετά από λίγο καιρό, όμως, ο Αλέξιος χρειάστηκε να αντιμετωπίσει τουρκικούς λαούς που περνούσαν το Δούναβη και έκαναν επιδρομές στο εσωτερικό της αυτοκρατορίας, τους Πετσενέγκους και τους Κουμάνους. Οι επιδρομές αυτές συνεχίστηκαν με μικρότερη ή μεγαλύτερη ένταση για αρκετά χρόνια.

Τελευταία χρόνια και θάνατος

- ▶ Τα χρόνια 1110-1116 ο Αλέξιος εξεστράτευσε ξανά στην Μικρά Ασία προσπαθώντας να περιορίσει τους Τούρκους και να υπερασπίσει τις περιοχές που ήταν στα χέρια των Βυζαντινών. Κατάφερε τελικά να ανακαταλάβει τα εδάφη από την Τραπεζούντα ως το Αμόριο και το Φιλομήλιο της Φρυγίας, και από εκεί ως τις εκβολές του ποταμού Μαιάνδρου. Ακόμη, προσπάθησε να περιορίσει την αίρεση των Βογομίλων που εκείνη την εποχή είχε εξαπλωθεί αρκετά και είχε κέντρο της τη Φιλιππούπολη. Μία από τις τελευταίες ενέργειες του ήταν να κάψει στην πυρά τον Βασίλειο, έναν αρχηγό των Βογομίλων.

Η ποδάγρα και η ραγδαία επιδείνωση της σε συνδυασμό με την κόπωση δεκαετιών οδήγησαν τον Αλέξιο Κομνηνό στον θάνατο. Ήδη το 1116 είχε επιδεινωθεί τόσο πολύ ώστε ο Αλέξιος δεν μπορούσε να περπατήσει. Ενάμιση χρόνο μετά τα πρώτα συμπτώματα, σύμφωνα με τον προσωπικό γιατρό του αυτοκράτορα, Νικόλαο Καλλικλή, είχε αρχίσει η μετάσταση. Η επιδείνωση ήταν ραγδαία σε βαθμό που ο Αλέξιος υποχρεωνόταν να παραμένει συνέχεια καθιστός. Φλεγμονές, οιδήματα και διάρροιες ταλαιπώρησαν τον αυτοκράτορα προκαλώντας του περιπλοκές και φριχτούς πόνους, έως ότου εξέπνευσε στις 15 Αυγούστου 1118